

[Hjortnæs]

Det er ministerens svar, der kalder mig på talerstolen. Ministeren sagde, at forslaget var en direkte konsekvens af forsvarsforliget. Det undrer mig vældig meget, hvordan ministeren kan komme frem til det.

Jeg vil gerne præcisere, at det forslag, der her foreligger, ikke er forsvarsforligsstof. Det, vi har indgået forlig om, er en forlængelse af tjenestetiden for så vidt angår kampfotter og ingeniørtropper. Vi har endvidere nedsat et udvalg til at tage stilling til spørgsmålet om strukturer og tjenestetid m.v., og der er da adskillige elementer i det, vi forventer at få lejlighed til at drøfte med forsvarsministeren, bl.a. tjenestetiden.

Det forslag, der her foreligger, kan ministeren vist heller ikke selv betragte som forligsstof, og hvis ministeren havde forestillet sig det, havde hun vel indkaldt socialdemokratiets repræsentanter til en drøftelse af forslaget, inden det blev fremsat i folketinget. Situationen er den enkle, at ministeren heller ikke selv har betragtet det som forligsstof.

Jeg må gentage, at de argumenter, der hidtil har været fremført for en længere tjenestetid for dem, der udfører civilt arbejde, ikke har samme vægt som tidligere. Vi er selvfølgelig parat til at lytte til de argumenter, ministeren og andre måtte have i det spørgsmål, men vi føler os bestemt ikke overbevist om, at disse argumenter kan holde i den tid, vi lever i nu. Derfor håber vi sandelig også, at ministeren og regeringspartierne vil vise sig fleksible i deres holdning til spørgsmålet og være parat til at drøfte med os en ligestilling på dette område.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Det glæder mig meget, at hr. Hjortnæs understreger, at dette kan ses fuldstændig uafhængigt af forsvarsforliget. Det fortolker jeg sådan, at der skulle være lagt op til, at folketinget rent faktisk vedtager noget, der minder om en ligestilling. Det er jo det, også hr. Hjortnæs gav udtryk for er målet. Det er jeg meget glad for, og jeg kan sige, at hvis regeringen ikke er interesseret i at forhandle med hr. Hjortnæs om denne sag, så er der andre, som meget gerne vil forhandle med hr. Hjortnæs om sagen.

Det bringer mig til at stille et spørgsmål til ministeren. Jeg vil godt spørge, hvorfor den-

ne sag egentlig haster så frygtelig meget, som ministeren nu siger den gør. Ministeren brugte det argument, at den hastede af hensyn til de mennesker, som denne lov vil gå ud over: Jeg vil godt spørge, om ministeren har fået henvendelser af massiv karakter fra de mennesker, som vil blive ramt af denne lov, om at få den hastevedtaget, eller om ministeren ikke har fået sådanne tilkendegivelser. Ellers turde folketinget vel nok kunne gå ud fra, at man af hensyn til de mennesker, det drejer sig om, godt kunne få tid til en ordentlig behandling af spørgsmålet om en ligestilling mellem militærnægtere og soldater.

Thoft (SF):

Jeg synes ligesom hr. Albrechtsen, at ministeren er ude på meget tynd is, og jeg skal prøve at nævne nogle eksempler.

Er det ikke rigtigt, fru indenrigsminister, at følgen af forslaget, når vi ser det i kombination med forsvarsministerens forslag om forøgede tjenestetider og en større frasortering på sessionerne, altså flere indkaldte, helt sikkert bliver et stigende nægtertal? Er det ikke sandt? Jeg skal selvfølgelig principielt ikke beklage, at der kommer flere militærnægtere, for det er altid blevet taget som udtryk for stigende fredsvilje. Jeg har i mange år ikke ment, at nægtertallene kunne bruges til det, men det har ikke mindst hr. Arentoft brugt dem flittigt til.

På den baggrund, at vi altså må forudse, at nægtertallet stiger, er det horribelt, at ministeren er i fuld gang med at slagte Antvorskov skole for civile værnepligtige. Har man da i indenrigsministeriet overhovedet ingen folk, der er i stand til at lave prognoser? Er det ikke rigtigt, at man er i gang med at slagte skolen, at man rent faktisk har truffet beslutning om at nedlægge den?

Hvor militærnægterne tidligere skulle deltage i en lodtrækning, som afgjorde, om de blev taget eller ej, skal de nu deltage i to lodtrækninger. Først skal de deltage i én, og det er jo bare ærgerligt, hvis de får et lavt nummer, for så skal de ind og springe i indenrigsministerens tøj. Bagefter skal de deltage i en ny lodtrækning om, hvorvidt det skal være 2½ måneds, det skal være 7, det skal være 10, det skal være 13, det skal være 14 eller det skal være 15 måneders tjeneste. Den går